

Bireyciliğin Benimsenmesi

Bireyselleşme, bireyciliğin benimsenmesi veya bireyin sınırsız hak ve özgürlüklere sahip olması anlamını çıkarmak bireysel hak özgürlük ve akıldan daha üstün bir meleke ve kudret tanımamak anlamına gelmez. Günümüzde modern tavır algısı tam anlamıyla tüm manevi değerler kavram ve kültürler ile aile ve toplumsal yaşamı yani manevi otoriteyi yok etme algısı ve çabası yaygınlaşmaktadır .Bizler gibi gelişmekte olan toplumlar bu suni modern algının çekim alanına hızla girmiş bulunmaktayız.Bizim için yaşamsal değer taşıyan manevi yaşantımız eş zamanlı olarak bizleri ulusal,evrensel ve beşeri değerlerde de güçlü adil ve öncü yapmaktadır.Bu günümüzü iyi analiz edip doğru sonuçlar elde edersek yarınlarımıza da sağlam zemin hazırlamış oluruz.

Hayatımızın her aşamasını kapsamaya başlayan batı geleneği, batı kültürü,batı felsefesi ve her alanda batı standartları ile evrim geçiriyoruz.Başımızı kaldırıp bu değişimin aynı zamanda doğu inanç kültür değer kavram yani aile kavram ve değerlerini dahi yok sayma yok etme anlamına geldiğini bu hızlı değişimle tüm değerlerimizin entegrasyona değil asimilasyona uğradığını anlamak kavramak çok mu zor yoksa daha kötüsü hepimiz kör ve sağır mı olduk.

GELENEKSEL ÖĞRETİLERİ DOĞRU ANLAMAK

Bizi ilk elde ilgilendiren,gidişatın bugünkü durumu olduğuna göre,gelecek hakkında tahminlerde bulunmayı bir kenara bırakıp günümüz dünyasında sık sık karşımıza çıkan,"Batı Geleneği"nin ihyasıyla ilgili çeşitli önerilere kısaca değinelim.Bu düşüncelerin deyim yerindeyse "işe yaramadığını "göstermeye tek bir gözlem yeter:Bu tür görüşler,hemen her zaman Doğuya karşı gizli veya açık bir düşmanlık duygusuyla bir arada düşünülür.Hıristiyanlığa dayanmak isteyenlerin bile bazen bu duygunun tutsağı olduklarını ve hatta ipe sapa gelmeyen bazı "karşıtlıklar bulabilmek için çevreyi kolladıklarını kabul etmek gerekir.Bazı şeylerin hem Hıristiyanlıkta hem de Doğu öğretilerinde,üstü örtülü de olsa,neredeyse özdeş biçimlerde bulunması karşısında bunların her iki durumda aynı anlama gelmediğinin ,hatta birbirine taban tabana zıt anlamları olduğunun söylenmesi hep bu zihni alışkanlığın sonucudur.Böyle ifadeleri kullananlar,niyetleri ne olursa olsun,dış biçimlerdeki farklılıkların ardında yatan temel özdeşliği göremedikleri ve hatta bu özdeşliğin apaçık ortaya

çıkıldığı durumlarda onu görmezlikten geldikleri için,geleneksel öğretileri anlamak konusunda pek yaya olduklarını da böylece açığa vurmuş oluyorlar.Bunlar temel ilkelerden yoksun oldukları için ,en azından karşı çıkmak istedikleri modern tavidan kendi sandıklarından çok daha fazla etkilenmişlerdir ve bunlar “gelenek”dedikleri zaman ,bu kelimeye hiç şüphesiz bizim burada verdiğimiz anlamı vermemektedirler.

İSLAM BİR İRKİN VEYA DÖNEMİN ALLAME BİLİMİ DEĞİLDİR

Çağımızın belirgin özelliği olan zihni kargaşanın bir sonucu olarak, batı hayranlığı hastalık derecesine varmış hatta sistem ve rejimler bile doğu toplumları inanç kültür ve değerlerine göre değil batı toplumları inanç değer ve kültürlerine göre dizayn ediliyor olmuştur. İslam coğrafyasında bu değişimler soysuzlaşmayı yansıttığı için her zaman kuşkuyla karşılanmalıdır.

Kaldı ki ,birinin kalkıp da kendisini “gelenekçi”ilan etmesi,geleneğin gerçekten ne anlama geldiğini bulanık da olsa mutlaka bildiğini göstermez.hangi şartlar altında olursa olsun,bu tabirin beşeri düzlemde kullanılması söylem sahibinin manevi donanım ve yaşantıya sahip olduğu anlamına gelmemeli.Üstelik,bazılarının bu konuda gördükleri düşlere rağmen İslam kültürü bir ırkın veya bir dönemin zihniyetini yeniden temellendirmede kullanılabilir “allame”bilimi değildir.